

ליינאפ וספר במה

יום השואה

2026

תאריך:

מיקום:

ליינאפ - טקס יום השואה יחידתי

ליין אפ- טקס יום השואה יחידתי				
מס"ד	אייטם	גורם	מסך	הערות
1	התכנסות	קונטרול	פריסט	
2	דברי פתיחה	מנחה	פריסט	
3	צפירה	/	פריסט	
4	יזכור	מנחה	פריסט	
5	שיר פתיחה - ניגע אל החלום	להקה	VTR	
6	טקסט זכרון	מנחה / חייל מהיחידה	פריסט	
7	שיר - אפר ואבק	להקה	VTR	
8	סרטון לבחירתכן	קונטרול	סרטון	
9	דברי קישור	מנחה	פריסט	
10	שיר - שער הרחמים	להקה	VTR	
11	מונולוג	שחקנית	פריסט	
12	דברי קישור	מנחה	פריסט	
13	נאום מפקד יחידה	מפקד	פריסט	
14	דברי קישור	מנחה	פריסט	
15	התקווה	קונטרול / זמרים מהיחידה	סרטון התקווה	
16	דברי סיום	מנחה	פריסט	
17	סיום	קונטרול	פריסט	

מנחה

בוקר טוב לכולם, בקרוב נתחיל בטקס יום הזכרון לשואה ולגבורה. הנכם מתבקשים להעביר למצב שקט את מכשירי הסלולר.

להורדת הדגל לחצי התורן, צפירת הזיכרון ואמירת היזכור, הקהל מתבקש לעמוד.

צפירה

מנחה - יזכור

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת נְשָׁמוֹת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, חֲלָלֵי הַשּׂוֹאָה וְגִבּוֹרֵיהָ, נְשָׁמוֹת
שְׁש־מֵאוֹת רִבּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוֹמְתוּ וְשִׁנְהָרוּ וְשִׁנְחָקוּ וְשִׁנְקָבְרוּ חַיִּים,
וְאֵת קְהֵלוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁנְּחָרְבוּ עַל קִדְשַׁת הַשֵּׁם.

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת עַקְדֹתֵי עַם יִשְׂרָאֵל וְגִבּוֹרֵי מִיָּמֵי עוֹלָם
וַיִּצַּר בְּצָרוֹר הַחַיִּים אֶת נְשָׁמֹתָם. הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא
נִפְרְדוּ. יְנוּחוּ בְּשָׁלוֹם עַל מְשַׁכְּבוֹתָם וְנֹאמְרֵי אָמֵן.

מנחה -

נא לשבת

שיר ראשון - ניגע אל החלום

קטע קריאה:

נזכר את אחינו ואחיותינו, את בתי העיר ואת בתי הכפר,

את רחובות העיירה ששאנו כנהרות

ואת הפנדק הבודד עלי ארץ

את הישיש בקלסתר פניו

את האם בסודרה

את הנערה בצמותיה

את הטף

את אלפי קהלות ישראל על משפחות האדם

את כל עדת היהודים

אשר הכרעה לטבח על אדמת אירופה מדי הכורת הנאצי

את האיש שזעק פתאום ובזעקתו מת.

את האשה שחבקה את תינוקה אל לבה וזרועותיה צנחו

את התינוק שאצבעותיו מגששות אל פטמת האם והיא כחלה וצוננת.

את הרגלים

את הרגלים שבקשו מפלט ולא היה מנוס עוד.

ואת שקפצו ודיהם לאגרוף

האגרוף שחפן את הברזל

הברזל שהיה לנשק החיזון, היאוש והמרד

והם ברי הלבב

והם פקוחי העינים

והם שהשליכו נפשם מנגד ונדם קצרה מלהושיע.

נזכר את היום.

את היום בצהריו.

את השמש שעלתה על מוקד הדמים

את השמים שעמדו גבוהים ומחרישים

נזכר את תלי האפר אשר מתחת לגגים הפורחים.

יִזְכֹּר הַחַי אֶת מְתֵיו
כִּי הִנֵּה הֵם מְנַגְּד לָנוּ
הִנֵּה נִבְטָוֹת עֵינַיִם סָבִיב סָבִיב
וְאֵל דָּמִי, אֵל דָּמִי לָנוּ עַדִּי יִהְיוּ חַיֵּינוּ רְאוּיִים לְאֶכְרָם.

שיר 2 - אפר ואבק סרטון קולות ניצולי שואה

מנחה-

היום, אנו לא עומדים רק מול זיכרון ושכול אלא גם מול הציווי מה עושים עם אותו זיכרון שמלווה אותנו- איך מתוך השבר קמים, איך מתוך האובדן יוצרים התחדשות ואיך מתוך השבר בוחרים להמשיך לחיות, להילחם ולהקים מדינה.

מנחה / חייל מהיחידה

יונה שטיינר נולד ב-1926 בגרומניק שבפולין. על ילדותו הוא מספר:
"בספטמבר 1939 הכריזה גרמניה מלחמה על פולין ובתוך שבועיים כבשה אותה. למדתי אז בבית הספר העממי הפולני, ובדיוק התחלתי ללמוד בכיתה ו'. נאלצתי ללכת לבית הספר ברגל משום שהגרמנים חריומו את הסוסים ואת הבקר שלנו, כמעט את הכל. אבי עדיין החזיק מעמד. הוא האמין שהמצב הוא זמני בלבד, וניסה להסתדר ללא הסוסים וללא הבקר. ואז, יום אחד, בשעות אחר-הצהריים, הם לקחו אותי. כך התחיל חלום הבלהות."

"לפני 63 שנים, באביב 1945, נדמו קולות וזוועות מלחמת העולם השנייה, ואנו, שרידי יהדות אירופה, יצאנו ממחנות המוות ומגאיות ההריגה, אחד מעיר ושניים ממשפחה, מוכים ומרי נפש, מיותמים, ללא קהילה וללא בית, ובלי נפש קרובה המחכה לנו ברחבי תבל.
המלחמה הסתיימה, אך אנו תהינו, נבוכים וכואבים, האם אחרי חשכת הגטאות, רכבות המוות ומחנות הריכוז וההשמדה, נהיה עוד מסוגלים להחיות בקרבנו את פתיל החיים, לאהוב, לעבוד, להקים משפחות ולציין ימי חג ומועד?
אנו לא נהפכנו לשונאי אדם ולשוחרי נקם על דם נקיים. זוהי עדות ניצחת לערכי המוסר הטבועים בהוויית עמנו עתיק היומין, ולאמונה ברוח האדם ובהשגחה.

אנו בחרנו בחיים.

שיקמנו את עצמנו, השתלבנו במאבק להקמת מדינת ישראל ותרמנו לחברה בישראל ובארצות
ההגירה השונות שאליהן הגענו.

מרבית שרידי השואה באו לישראל- מדינת העם היהודי. היה זה עבורם לקח קיומי מהשואה.
ביסודותיה של מדינת ישראל הונחו לא רק זכרם של שישה מיליון מבני העם היהודי שהושמד
אלא גם הלקחים ההיסטוריים כדי שלא תשנה עוד שואה".

"נולדתי בגרומניק, עיירה קטנה בדרום מזרח פולין, במיטתה של אמי. גרנו בבית-חווה גדול ונוח
מחופה בגג רעפים אדומים שבנה אבי. פעם היינו משפחה גדולה. חיינו בבית היו חיים מאושרים.
תמיד היה שפע של מזון על השולחן ותמיד לבשנו בגדים נקיים וחמים."

מנחה

אלו היו דבריו של צבי גיל, ממייסדי הטלוויזיה הישראלית, ניצול שואה מפולין, שנפטר בשיבה
טובה בדצמבר האחרון. יהי זכרו ברוך.

שיר 3- שער הרחמים

מנחה

אני מתכבד להזמין את מפקד היחידה לשאת דברים

נאום מפקד היחידה

מנחה

תודה על הדברים.

השואה הייתה ניסיון שיטתי ואכזרי למחוק עם שלם. אך מן החורבן ומן השבר העמוק
והקשה ביותר שידע עמנו- קם העם היהודי ובהנהגתו בחיים.

הקמת מדינת ישראל הייתה הביטוי הגדול ביותר לניצחון הרוח היהודית.

אך התקומה הלאומית לא הסתיימה בהקמת המדינה, היא נבחנת בכל דור מחדש. גם
היום עשיית היחידה היא חלק מתקומת עמנו וההוכחה כי אנו זוכרים ונלחמים על דורות
ההמשך שניסו למחוק ועל המדינה שהייתה חלום והיום מציאות.

לשירת התקווה הקהל מתבקש לעמוד.

[במידה והטקס מתקיים באולם סגור]: קצינים ונגדים אין צורך לחבוש כומתות ולהצדיע.

[במידה והטקס מתקיים במקום פתוח]: קצינים ונגדים הצדע.

התקווה

"כָּל עוֹד בְּלֵבב פְּנִימָה

נִפְּשׁ יְהוּדֵי הוֹמָה

וּלְפָאֲתַי מִזְרַח קְדִימָה

עֵין לְצִיּוֹן צוֹפֶינָה

עוֹד לֹא אֶבְדָּה תְּקוּמָתִנוּ

הַתְּקוּמָה בֵּת שְׁנוֹת אֲלֵפִים

לְהִיּוֹת עִם חִפְּשֵׁי בְּאֲרָצֵנוּ

אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם"

מנחה

תם טקס יום הזכרון לשואה ולגבורה.